

ไม้ดัน ผลัดใบ สูงได้ถึง 28 ม. กิ่งเล็กเรียวห้อย มีใบแผ่นคล้ายขนนก ลำต้นตะปุ่มตะป่า หรือเป็นร่องเมืออายุมาก ใน ยาว 8-16 ซม. ในประโคนบนนกยอดคู่ ในย่อย 10-18 คู่ ออก(กิ่ง)ตรงข้าม กว้าง 0.4-1 ซม. ยาว 1-3 ซม. รูปขอบขนานถึงรูปแบบปลายคล้ายหัวนม โคนกลมเบี้ยว ก้านใบยื่อยสั้นมาก ยอดอ่อนสีเขียวอ่อน มีขนละเอียดสีเงิน ในแก่สีเขียวเข้มขุ่นด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า เกลี้ยง ดอก สมบูรณ์เพศไม่สมมาตร ออกเป็นช่อโปร่ง ไม่แตกแขนง ยาว 2-14 ซม. ระหว่างใบหรือใต้ผลใบ ก้านดอกยาวได้ถึง 1.4 มม. ฐานดอกสูง 5 มม. รูปลูกช่างแคบ กลีบเลี้ยง 4 กลีบ กว้าง 5 มม. ยาวประมาณ 12 มม. สีเหลือง อ่อน หรือส้ม รูปขอบขนานแกมรี เรียงช้อนกัน กลีบดอก 3(5) กลีบ สีครีมหรือเหลืองอ่อน มีเส้นสีแดง กลีบบนกว้าง 2-3 มม. ยาว 10-12 มม. รูปขอบขนานโคนรูปหัวใจ กลีบข้างกว้าง 6 มม. ยาวประมาณ 13 มม. รูปขอบขนานแกมไขกลับ โคนแคบ กลีบล่างลดรูปมากหรือไม่มี เกสรเพศผู้สมบูรณ์ 3 อัน ยาว 12-15 มม. เชื่อมกันครึ่งหนึ่งของหลอด มีขน ติดสลับกับเกสรเพศผู้เป็นหมัน 4-5 อัน คล้ายชี้ฟัน รังไข่ยาว 7 มม. ก้าน เกสรเพศเมียเรียวยาว 7 มม. ผล ห้อย กว้าง 2-3 ซม. ยาว 5-15 ซม. รูปขอบขนาน ตรงหรือโค้ง มักเป็น แบ่งระหว่าง เมล็ด สิน้ำตาล มีหุย เปลือกแข็งบางเบาะ ไม่แตก เมล็ดสิน้ำตาลเข้มประมาณ 12 เมล็ด มีเนื้อ เป็นเส้น ไอล้อมรอบ อาจเป็นพืชพื้นเมืองของแอฟริกาตะวันออก พ布ในป่าดิบที่ต่ำ ๆ. สตูล ถึง นราธิวาส ปัจจุบัน ก้าน มาก ในภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง: ใบอนุญาต การคุ้มครอง ที่ดินค่า อสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้างค่า ขยายอุดuct ไม้ป่าภาคใต้เล่ม2 – พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำพืชเศรษฐกิจ 2559-79 หน้า
ภาพประกอบ: www.google.com

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

